

כיצד מתלבשים המוחין דחב"ד דז"א בתוך חב"ד שלו ובתחילה מסביר את
מח חכמה דז"א

אַתְּגַלִּיף הַאִי חֲכָמָתָא [עמ] עתה מבאר הרשב"י כיצד מתלבשים המוחין

דחב"ד דז"א בתוך ראש ז"א, והוא על סדר זה שבתחלה מתרוקנין כלי

אור הרשב"י

חסדים וגבורות שהם מ"ה וב"ן דמ"ה והם
מוחין דחב"ד דז"א.

וכן אמא מתייחדת מינה ובה ומורידה לנה"י
שלה את המוחין השייכים לנוק' והם מ"ה וב"ן
דב"ן, מוחין דחכמה מ"ה דב"ן בנצח שלה,
מוחין דבינה ב"ן דב"ן בהוד שלה ומוחין דחו"ג
ביסוד שלה מ"ה וב"ן דב"ן.

ועתה לאחר שהמוחין הם בנה"י דאז"א, נעשה
יחוד ביסודות או"א, ואבא הזריע ארבעה
מוחין משלו שהם מ"ה וב"ן דמ"ה, ואמא
הזריעה ד' מוחין משלה מ"ה וב"ן דב"ן, ונעשה
החילוף עתה בעת העיבור בבטן אמא, דהיינו,
אחר המשכת הטיפה דאבא והיחוד עם אמא,
והוא מדויק מלשון הרב כאן בע"ה שכתב
הרב וז"ל: והמוחין שלהם הם ב' בחי' נה"י
דאז"א, ואבא הזריע ד' מוחין משלו משם מ"ה
ואמא הזריעה ד' מוחין משלה משם ב"ן. ואח"כ
נתחלפו באופן זה וכו'. מלשון זה משמע
שלאחר שהזריעו או"א כ"א ד' מוחין ממוחין
שלהם ונתייחדו יחד, דהיינו, שטיפת אבא
נכנסת בבטן אמא ונתחלפו, בנה"י דאבא
נעשה מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ובנה"י דאמא ב"ן
דמ"ה וב"ן דב"ן. והוא מפורש בפרק ג' מדרוש

[עמ] הקדמה להבין החילוף וכניסת
המוחין לזו"ן:

הנה נודע כי כל עסקנו הוא להביא מוחין לזו"ן
וזה תכלית ק"ש והתפילה, כדי שיהיה יחוד
לזו"ן בשים שלום, והסדר הוא כדלהלן:

בתחלה למדנו בשער י"ז שער ז"א פ"ג עם
פירוש ה"כרם שלמה", ושם כתב הרב בע"ה
סדר החילוף והיכן נעשה ומה מעם החילוף,
והוא, שצריך לידע כי בק"ש, בתחלה מבררים
הברורים השייכים לזו"ן ומעלים אותם בתיבת
"אחד" עד ע"ב וס"ג דא"ק ומתייחדים שם וכו',
ויורדים לאז"א המוחין השייכים לזו"ן. ועתה
הוא מש"כ הרב כאן בשער י"ז כי המוחין
דחב"ד דז"א וחב"ד דנוק' צריכים לבוא ע"י
שני פרצופים שלמעלה מהם והם בחי' אבא
ואמא, והם צריכים להתלבש בנה"י של כל
אחד מהם, חב"ד דז"א מצד אבא יתלבשו
בנה"י דאבא, וחב"ד דמצד אמא יתלבשו
בנה"י דאמא, והוא, כי אבא מתייחד מניה
וביה ומוריד לנה"י שלו את המוחין השייכים
לז"א והם מוחין דמ"ה וב"ן דמ"ה, דהיינו,
בנצח שלו יש מוחין דחכמה מ"ה דמ"ה,
ובהוד שלו מוחין דבינה ב"ן דמ"ה, וכן ביסודו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אור הרשב"י

האחור שווה אליו כי לוקחת עתה עצמותם ולא הארתם כבתחלה.

ואח"כ מעלים אותם או"א בהיכל העליון שלהם ומתייחדים שם פנים בפנים וניתן בה חכמות וחסדים דאמא שלקחם אבא בחילוף שהם חמשה גבורות מ"ה דב"ן מבחינת עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקראים חסדים. וזה נקרא: רוחא דשדי בגווה שהוא זיווג ממש ולא הארה בעלמא, והם מוחין ממש שלקחה בעת זיווג זה שהוא הראשון ולא לעשות כלי, אמנם הכלי עצמו של ספירת היסוד הזה והמ"ן נעשו בעת הנסירה ע"י כ"ב אתון ומנצפ"ך, ועתה בעת הזיווג בחיק או"א הם מוחין ממש שנקרא רוחא דשדי בגווה, והוא שורש שעל ידו עולים הבירורים עד ביאת המשיח. כי הנה ז"א הוא סוד הרוח, אך בהנתן בה נקרא נפש בסוד "בצאת נפשה".

ובשים שלום ניתן לה מ"ה דמ"ה כי חוזרים פנים בפנים, שהרי קבלה כל המוחין דפנים בכריעות ובזקיפות.

ועתה נחזור להבין הטעם מדוע צריך החילוף. כתב הרב בע"ח שער י"ז פ"ג וז"ל: והטעם כדי שיהיה צל"ם דאבא חו"ב זכר ונוק' מ"ה וב"ן וכן צל"ם דאמא חכמה ובינה זכר ונוק' מ"ה וב"ן, וחסדים וגבורות דצל"ם דאבא זכר ונוק' מ"ה וב"ן, וכן חו"ג דצל"ם דאמא זכר ונוק' מ"ה וב"ן, דאם לא כן איך יזדווגו זכר עם זכר ונוק' עם נוק' והבן זה ע"כ.

ונפרש דברי הרב, והוא שעתה בא הרב לפרש לנו הטעם שהמוחין השייכים לז"א שנמצאים

הציצית בשעהב"ו וז"ל: וכל זה נעשה ע"י זיווג או"א, וע"י העיבור שבתוך אמא נתערבו ונעשו כסדר הנז' עכ"ל.

ועתה, לפני שנסביר הטעם שכתב הרב כאן בע"ח, מדוע צריך החילוף, נעבור לשער כ' פרק ט' ששם הרב מסביר את החילוף הנעשה בכל יום בתפילה. והוא החילוף שדברנו בו עתה וגם החילוף הכללי דשבתות וימים טובים. ולכן עתה נמשיך עם מה שכתב הרב בחילוף דכל יום בתפילה והוא, שכתב הרב שז"א לוקח בתחלה צל"ם דגדלות דישסות מבחי' אחוריים, ולוקח אורות וכלים מבחי' האחור, ואז עומדים זז"ן אח' באח', והוא כי ז"א לוקח חלקו וחלקה, בין בכלים ובין באורות. והרב מסביר שם את החילוף שהגבורות דב"ן דמ"ה שבאבא ניתנים בנה"י דאמא וכו', עד שבנה"י דאבא המוחין הם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ובנה"י דאמא ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. וכל זה נכנס תוך הז"א. כי ז"א לוקח בתחלה חלקו וחלקה, גם מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן השייכים לו וגם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן השייכים לנוק'. ואז ז"א מאיר לה דרך אחוריו מבחי' ב"ן דב"ן וב"ן דמ"ה [והוא בחינת הא"ט ב"ח כנודע]. וכל זה בתפילה הוא עד "באהבה". ואח"כ בעת הנסירה בתיבת "באהבה" מסתלקים נה"י דאבא ואמא מתוך ז"א, כלומר, כל המוחין דמ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן השייכים לו וגם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן השייכים לנוק', והחכמות והחסדים דמ"ה דמ"ה ודמ"ה דב"ן עומדים ע"ג ראשו, והבינות שהם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן נכנסים בנוקבא ונגדלת בכל

אור הרשב"י

אפילו שבאיזה אופן אפשר שיהיה יחוד דמ"ה וב"ן דמ"ה שאפשר שהוא יחוד זכר עם נקבה בערכין, הרי עדיין הוא זיווג מ"ה עם מ"ה קצתו עם קצתו, מה הועיל הזיווג? כי הזיווג הוא להתתקן הב"ן דמלכים עם מ"ה החדש. כי עיקר הזיווג הוא לתקן המלכים שמתו שהם ב"ן ע"י מ"ה. ולכן חייב להיות החילוף כדי שיהיה הייחוד עם הב"ן הכללי שז"א יקח את המ"ה דב"ן הכללי ונוק' תקח את הב"ן דמ"ה ואז יתקנו המלכים.

ועוד כותב הרב, כי הנה אבא מלביש לצד ימין דא"א ואמא מלבישה לצד שמאל דא"א, ולכן אבא אין לו מתחילה כ"א חו"ב חו"ג, כלומר מ"ה וב"ן דמ"ה, ואמא חו"ב חו"ג דב"ן לבר, כלומר מ"ה וב"ן דב"ן, לפי שהמ"ה מתפשט לצד ימין דא"א והב"ן לצד שמאל דא"א.

אבל הו"א מלביש לבדו לכל הנה"י דא"א לצד ימין ולצד שמאל דא"א, מה שאבא ואמא שניהם יחד מלבישים לא"א. ולכן הו"א לוקח לבדו מה שאו"א שניהם יחד לוקחים מא"א והם מוחין כפולים מ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן.

וכן הנוק' דז"א מלבשת לנה"י דז"א כמו שז"א מלביש לנה"י דא"א, וכמו שז"א לקח מא"א מוחין כפולים דימין ודשמאל שהם חו"ב חו"ג דמ"ה דצד ימין דא"א וחו"ב חו"ג דב"ן דצד שמאל דא"א, כן הנוקבא לוקחת מוחין כפולים מז"א חו"ב חו"ג דמ"ה וחו"ב חו"ג דב"ן.

והטעם לפי שכל הנהגת התחתונים וכל העולמות העליונים והתחתונים תלויים ע"י

באבא ואמא צריך לעשות להם החילוף. וזה שכתב הרב, והטעם כדי שיהיה צל"ם דאבא חכמה ובינה זכר ונוק' מ"ה וב"ן, וכן צל"ם דאמא וכו'. פירוש צל"ם דאבא הם המוחין דז"א מצד אבא, וכן צל"ם דמוחין בנוק' מצד אמא, כי בנה"י דאבא יש עתה מוחין השייכים לז"א ובנה"י דאמא יש מוחין השייכים לנוק'. ועתה שנתנת הטיפה דאבא שהיא מוחין דז"א בבטן אמא וגם היא כנגד ז"א נותנת טיפה ששייכים לנוק', אז בבטן אמא נעשה החילוף. זה שכותב הרב, הטעם שנעשה החילוף שהוא המוחין דזו"ן הבאים מאו"א ולא מדובר באבא ואמא עצמם.

וממשיך מו"ר הרב להסביר טעם החילוף ואומר, שאם לא כן איך יתייחדו זכר עם זכר ונוק' עם נוק'? פירוש, מכיוון שז"א יצטרך לעשות יחוד מניה וביה להוריד הטיפה ליסודו וכן נוק' צריכה לעשות יחוד מינה ובה להוריד הטיפה ליסודה, לכן אם הטיפה הייתה כוללת מ"ה וב"ן דמ"ה ולא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן אז עדיין הב"ן דמ"ה היה נקרא זכר ולא נקבה, ואז אפילו הבינות והגבורות שהם ב"ן דמ"ה היו נקראים בחי' זכר ולא נוק', ואיך יעשה יחוד זכר עם זכר? וכן המוחין מצד אמא אם היו מ"ה וב"ן דב"ן אפילו החכמות והחסדים שהם מ"ה דב"ן נקראים נקבות ולא זכרים היות והם חכמות וחסדים דב"ן ואיך יתייחדו נקבה עם נקבה?

ועוד, כי עיקר הזיווג לתקן המלכים דב"ן, דהיינו, שיתבסמו עם בחי' המ"ה החדש. ולכן

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

אור הרשב"י

מתדבקת עם אבא פנים בפנים תמיד בכותל אחד המשמש לשניהם.

אבל ז"א ונוק', פעמים מתחברים ופעמים מתפרשין, כי כך צריך להיות על-פי סדר מעלת הבין שלהם. ועוד שכך צריך להיות כפי הנהגת העולמות התחתונים כפי מעשה התחתונים. אבל הואיל ולא תוהו בראה אלא לשבת יצרה, לכן צריך בעת שהם מתפרשין צריך שהבין יהיה לו איזה חבור עם המ"ה וכן המ"ה עם הבין כדי לתקנו.

לכן נעשה השניו הזה בזו"ן שכל אחד מהם צריך להיות כלול ממ"ה ובין. הו"א כלול ממ"ה ובין כדי שאפילו בעת פרישתם הבין שהוא חלק הנוק' יהיה לו תקון ע"י המ"ה. וכן הנוק' תהיה כלולה ממ"ה ובין כדי שבעת הפרישה לא יחזור הבין להשבר כי המ"ה מחובר עמו ותופסו.

ועוד כדי שהז"א יהיה לו תשוקה לנוק' לתקן הבין שלה אנב שהמ"ה שהוא מינו הוא אצלה ומצא מין את מינו וניאור". וכן הנוק' תהיה לה תשוקה לזכר כי צד הבין ששייך לה נמצא אצלו.

ומורנו הרב ממשיך לבאר לנו עוד יותר ונותן עוד טעם למה הז"א והנוק' כל אחד כלול משתי בחינות ממ"ה ובין בז"א וממ"ה ובין בנוק'. ואבא שהוא זכר הוא מ"ה לבדו בלבד וכן אמא שהיא נקבה היא רק בין בלבד. והוא, כי למעלה בפרצוף עתיק וא"א אין ניכר רק זכר לבד והנוק' כלולה באח' דכל פרט דכל ספירה שלו דימין ודשמאל דפנים ודאחור. ובא"א ג"כ

הנהגת זו"ן. לכן צריכים כ"א מהם להיות כלולים מכל המוחין, לפי שלפעמים העולמות מתנהגים ע"י הזכר שהוא ז"א לבדו והנקבה מפלה לו, ולפעמים יתנהגו ע"י הנוק' לבדה והז"א מפל אליה, לפי מעשה התחתונים, מה שאין כן באו"א שהם תמיד כחדא נפקין וכחדא שריין.

והנה, בכל הפרצופים עתיק וא"א ואו"א, הזכרים נעשו משם מ"ה הכללי והנקבות משם ב"ן הכללי. לכן הוצרכו שהנקבות ידבקו בזכרים כדי להתתקן ע"י חיבורם עמהם. אבל מכיון ששם ב"ן הכללי אינו מדרגה אחת אלא מדרגות חלוקות, שיש בחי' שאינו צריך תקון גדול ע"י המ"ה אלא הוא זך מאוד ויכול להתחבר עם המ"ה בגוף אחד בזמן מועט.

ועוד יש חלקים מהבין שהם ממוצעים ואינם מתחברים בגוף אחד כי אם בשני גופות, וע"י זיווג תדירי הם נתקנים, כמו או"א.

ויש חלקים שצריכים תיקון רב הרבה הרבה ואינם יכולים להתחבר עם המ"ה בזמן מועט ולא בגוף אחד אלא לאחר איזה פעולות וברורים ואז יהיה ביניהם חבור והוא בזו"ן. וכפי השינויים האלה נעשה שינוי בנקבות דעתיק ודא"א ודאו"א ודזו"ן.

והשינוי ביניהם כי הנוק' דעתיק היא זכה מאוד ונתחברה עם עתיק בכל פרט ופרט שלו בימין ובשמאל באח' ובפנים. ונוק' דא"א נתחברה ג"כ בגוף אחד אלא שהיא בצד שמאל לבד ולא בימין. ונוק' דאבא שהיא אמא, פרצוף בפני עצמה ומובדלת מגוף אבא אבל